

סדר בע"ה בולע בסוד ך קטמא קדישא ך זעיר בחי וק (הוא האוכל הלחם כנודע. תניח ב' ידיך על הפת ותכוין להספיט מכל היס על הנק הנק לחם ותדגיש דה דמוציא ונמלת המוציא תגביה ב' ידיך והלחם באמצע

יכוין כי דה של המוציא הוא באי שלמה וה' של הארץ היא מל ולחם הוא זה ת"ת ושאר כוונותיו כמו בחול לא שבמלת לחם יכוין להמשי' שפע והארה מיב אותנו דג הני"ו ר"ד ל"ב נמין דשערי לעתק א היב לחמים מכל אות א לחם א' ויכוין להמשי' הארת הי"ב נמין י' שהם ג' הני"ת לט"ב שנשא יב הני"ת מה"א א הזא ומ"זא ימשיכס א ישקב ורחל (נמנחה לא יכוין לא ימשיכס לישור) ומשס אוכלים ישקב ורחל סעודה זו מהפה לזא ואז יכוין בכל לחם הני"ה א' ובשוד הב לחמים אן בדו מונחים כנגד השטס התחתוני יבטע מלחם הימני כזירד יסוד יוד דה"ה שהיא נחמיה כי משס נמשך המזון המשולה כזית בסוד ך דה"ה ניאכר לנו יבטע מתנו עוד כב"ה סוד ך לאל"ט ניתן לטסתו ויכוין לחבר ולשלב ה"ה ואדנות ואח"כ יתן לסאר המסובין " **יאהדוניה**

ההמוציא לחם יכוין להמשי' מן דל"ב דוק דא"א עס נרנ"ה דנוח' לחבד וחג"ת דז"ן דע"י דא"ט' ודיפ"דה

זר אלהי היוי יוד ה"ה זונג נוכר ונקא
 יוד ה"ה ויו ה"ה י"ג חונקתי
 יוד ה"ה ויו ה"ה י"ג נמין
 יוד ה"ה ויו ה"ה י"ג נמין
 יוד ה"ה ויו ה"ה י"ג נמין
 יוד ה"ה ויו ה"ה י"ג נמין
 יוד ה"ה ויו ה"ה י"ג נמין
 יוד ה"ה ויו ה"ה י"ג נמין
 יוד ה"ה ויו ה"ה י"ג נמין

מן דארין יכוין להמשי' מן דל"ב מלכות דא"א עס נרנ"ה דנפס' לחבד וחג"ת דז"ן דע"י דא"ט' ודע"סיה
זר אלהי היוי יוד ה"ה
 יוד ה"ה ויו ה"ה י"ג תקוט דיקנא
 יוד ה"ה ויו ה"ה י"ג תקוט דיקנא
 יוד ה"ה ויו ה"ה י"ג תקוט דיקנא

יכוין

יכנין להחיד ה'ג הני"ת ל"ג עמין או ל"ב חנודתי או ל"ב תקוט דיקנא הטולים לחס א היסוד
 לזא ושס ביסוד יס ג הני"ת ג' גבורו דחנ"ת יכנין להמתיק ה'ג גבו' הט' הטולים מל"ח
 ע' ג חסדים לנ"ה ות"ת שהס ג הני"ת הנז' הטולים לחס והכונה זו בא"ט "
 וצנוד הב' לחמיס הטו צידו מונחיס כנגד הב' תחתנטיס יכנע מלחם הימנ כזית סוד ל' דהני"ה
 ויאכלנו' ויכנע ממנו עוד כביצה סוד ל' דלד"נ ניתן לאשתו ויכנין לחצר ולשלב הני"ה לאדנו'

יא הדרונה

ואח"כ יתן לשאר המסובין ויאכל ויכנין להמשי' שפע זונג דסיך וגרון לשרא ולאה דרך פיו ~
 לזא לחב"ד דח"ב דח"ך וגרון די שקב ורחל' ויכנין לזונג חו"ב דח"ך וגרון די להזון ולהמשיך
 לו משס שפע ויאכל די לרכו אע"פ שאוכל יותר מן האוכך אינו הולך לחי"ו כמו בחול שא הכל
 נבלע באיברים "

כונת האכילה

ירמ"י חו"א טבל הברכות הנאמרות באכילה ושתיה שנאכל ונשתה וכל פרטי המכות הנכללים
 בהם וכל פרטי כוונותיהם שיטלו לראון לפטך לעגור דחמך וחסדיך להשלות מן ~
 ולהמשי' מל' ולגרום זונג בכל הטולמות הקדושי' ובסורשי נרנ"י ויהי נשם ה' אהינו עלינו וכו'
 ויכנין שאכילה זו נמשכת מהארת המ"ו לזא ומפה לזא דרך פה הנ"ך מולב נתיבות חכמה שבו
 אשר הם מאירים כל"ג שיטס שבפה האדם וע"ז עוחן ולושם האכילה (ש עג"ל פ"ב)

יכנין להמשי' הי"ד העלוונה דלף ראשונה מ"ס דאזן ימין דא"ק ~
 שבחינתם ה' כצור דו שמ"ס ל' (והס א"מ) וכו"א דלף מוק' ~
 דחוטם ימין (והוא א"פ) והי"ד התחתונה דלף מ"ס דאזן שמ"ס
 (והוא חי"ו הכל)

א יאהויהה
איהויהה

וי"ד העלוונה דלף הב' מ"ס דאזן שמ"ס כזו (והוא מוק' דחוטם שמ"ס
 (והוא פ"ט הכל) וי"ד התחתונה מ"ס דאזן ימין ככל

א איהויהוה
יאהויהוה

וי"ד העלוונה דלף ראשונה דכ' אפ"ן השטס מ"ס דאזן ימין וי"ד מ"ס
 דחוטס ימין
 וי"ד עליוונה דלף הב' מ"ס דאזן שמ"ס וי"ד מ"ס דאשס שמ"ס

א יאהויהוה
איהויהוה
א יאהויהוה
איהויהוה

חיותה חלק ומגשוק יריה והרמו בזה הוא כי כן ז"א נושק ידו אמו בכל ליל שבת. וסוד פטינן הוא כי הנה בימי החול אין לז"א רק בחי' מוחין פנימים מבחי' נה"י דתבו' והם סוד' דללס דתבו' (א) אבל עתה בלילי שבת נכנסין בז"א בחי' המו' המקיפין שהם סוד' ל' דללס דתבו' שהם בחי' ג' אמלעיו' חג"ת דילה אשר הם ב' הזרועות והידיים שלה והוא עולה עמה עד שם ונושק אותם. והואיל והאח' לידן נבאר ענין הגשיקה שנוהגים לגשק ע"ג הידיים מה ענין זה. ד"ע כי הגבו' הם הנקרא מנלפ"ך והם עומדי' ביסוד של הנקבה. ואמנם שורש מלאותם הא' הוא יב' בזה' אלבען יד שמאל' כי ה' אלבעות יד ימין הם חסדים ושורש כל הגבורות האלו הוא למעלה ביה' מולאות הפס והם ח"ך ולשון וגרון וספה ושניים שבהם כ"ב אותיו' אחת"ס בומ"ף כו' והנה ג' חלוק' שבהם הם ד' אותיו' והם אחת"ס בומ"ף גיכ"ך וב' חלוק' שבהם הם ה' אותיו' והם דמלג"ת וסס"ך והם סוד' ה' חסדים וה"ג וכאשר האדם נושק בפיו ע"ג אלבעו' היד גורם להשפיע ולהאיר משרש' אשר שם בפה אל' ה' אלבעו'. ואמנם סדר הגשיקה הוא שהקטן נושק יד גדול והכוונה היא כיון שהקטן בא להסבך מן הגדול לכן נריך שבתח' יגרום הקטן ביסוס ומחוק גבו' הגדול הזה ע"י הגשיקה כנו' ועי"כ מתעורר אח"ך הרחמים של הגדול המבדך את הקטן. (ג) ונבאר ענין גשיקה מה ענינה למעלה כי הנה בזמן הגלות שאין הוונן שלם אז אין ז"א יכול להזדווג עם נוק' בבחי' היסוד עבה אשר שם מקום דמנלפ"ך ה' נבו' שלה אמנם הוא נחית מדרכה דיל' לתת ונושק ידו המלכות להמתיק את הגבו' אשר ביה' אלבעותיה ובאמלעיו' ידים אלו מזדווג עמה ומשם היא מעלת לו מ"ג (ג) אשר הוא נריך אליהם בסוד אור החורר אבל בזהות המלכות למעלה צבינה בסוד ד' על י' כוודע אז היא יורדת ונושקת את ידו ע"ד הנו' :

אח"כ (יד) תעמוד מעומד בשלחן המסודר לפניך ותעמוד במקומך אשר תשב בו ואמור בפ"ך דא היא סעודת' דחקל תפוחין קדישין. והענין הוא במש"ל כי בקבלת שבת בשדה שקבל' הארת הנה"י דז"א במוחין דילה אז נקר' חק"ל ואח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה קבלה הארת ג' אמלעיו' חג"ת דז"א בנ' מוחין שלה ואז נקר' חקל תפוחין בסוד ג' אבות הנקר' תפוחין כג"ל. ועתה בענין הקידוש הזה בויכולו הב' הנה הוא מקבלת הארה בנ' מוחין שלם גם מג"ר חב"ד דז"א ולכן עתה נקר' באמת חקל תפוחין קדישין בסוד ג' מוחין דז"א הנקר' קדש באמת והם המאירים בנ' מוחין דילה עתה (טו) ונמלא כי עתה בזה הסעודה של הלילה כיון שהיא מקבלת מג' מוחין דריש"א דז"א אשר בסיומם הוא הפה דז"א ונמלאה המלכות נזונה ואוכלת ממה שבתוך פיו דז"א ועם זאת שהיא עומד' עדיין למטה בנה"י דז"א עכ"ל משם מלמעלה יורדת אלי' ההארה והמוון הזה ולכן נקר' סעודתא דמטרוניחא כי היא האוכלת הסעודה הזו והגיזוגת מתוך פיו דז"א :

ענין הג' סעודות דשבת. ואמנם ענין הג' סעודות דשבת אבא"רם לך עתה דרך כלל. דע כי ענין הסעוד' והאכיל' האלו הם סוד גדול ויתבאר לך ממה שהודעתך כי כל בחי' זיווג נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה ומתה פיה כו' והר' בחי' זיווג השליון אשר בתוך הפה כמבואר אללנו בהקדמ' ביאור אדרת האינו. והנה בליל שבת מזדווגת המלכו' זיווג עליון בתוך פיה מינה וכן בסוד הלשון שבה שהוא יסוד המכריע בין הגרון לח"ך שהם חו"ב שבה ומאכילה זו אנו אוכלים וניזונים בסעודת ליל שבת. ובסעודת שחרית דשבת (אז ז"א ג') מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה ובי' ע"ד הנו' ומשם אנו אוכלים בסעודה הריא. ובסעוד' **המתנה** אז ז"א עסיקא קדישא מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה וביה ע"ד הנו' ומשם אנו אוכלים וניזונים בסעודה הריא. והנה ענין אכילה הסעודה וטחינתה (ד) ע"י ל"ב שיניים שבה האדם נבאר בסעוד' החול וע"ש. אח"כ תקיף השלחן פ"א דרך לך ימין בשתיקה אבל מה שתכין הוא זה כי בתפ"י העמידה עלתה המלכו' בנה"י דז"א כג"ל וזה היה בבחי' א"פ שלהם ועתה תכין להתשך

ח"ך - חכמה
גרון - בינה
לשון - יסוד מזווגת

אליה בחי' אור המקיף דנה"י דז"א אשר בויכולו הא' קבלה מא"פ שלהם כדוגמ' קבלת שבת בשדה שבתחילה בשדה עלתה בחי' ענינו' נה"י דז"א אלא שסיה בבחי' א"פ של החיטויות הוא ואח"כ באחה לבית (ה) והקפת השלחן למשיך אור המקיף של החיטויו' הנה"י (ו) ואח"כ תקח בידך ב' אגודות הדם וכמ"ש רז"ל במ' שבת פ' כמה מדליקין על הכוה דרביה בבידי' תרין מדליי אסא ורואהו רשב"י ור"א בנו בלאחס מן המערה ואמרו חזי כמה ישראל זכירין במצות כו' וקחם בין ב' ידיך ימנית ושמאלית ותחברם יחד ותברך עליהם בורא עלי בשמים ואח"כ תריח בהם. (ז) ואח"כ תחזור להקיף בהם את השלחן פ"ב בשתיק' ותכוין עתה להמשיך אל המל' הארת אור המקיף של בחינת חג"ת ג' אמלעיו' דז"א אשר בויכולו הב' האירו במוחין שלה אלא שסיה בבחי' אור הפנימי שבהם נבחר דרביה בבידי' מתם שהם בחי' הגשמות כוודע. ועתה היא בחי' אור המקיף שלהם בבחי' פנימיות חג"ת ממש שהם בחי' הגשמות ומשם מאירין עתה במוחין שלה ולכן הקפה הוא הב' היא בזהם כי ההדס רומז בנ' האבות כוודע. והם סוד חג"ת דז"א מבחי' אור המקיף כנו' ואמנם הכוונה שתכין בעת שתרית בב' אגודות ההדס תחבאר למטה אחר ענין בהמ"ד דסעודת הלילה וע"ש כי שם נבבאר כוונתו. ואמנם היות' ב' אגודות הוא לרמוז אל ז' וז' (ה) ולכן אחר שתרית בהם תאמר חיבך זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו לרמוז סוד ז' וז' המתחברים יחד ונק' זכור ושמור כנו' במס' שבת שטעם ב' אגודות הם א' כנגד זכור וא' כנגד שמור. ודע כי פעם אחר שמעתי ממורי ז"ל כוונה אחרת וזו היא. כי בהקפה הא' תכין כנגד אור המקיף של חג"ת דז"א המאיר באור מקיף דנה"י ובהקפה ב' תכין כנגד א' מקיף דחב"ד ג' הראש' דז"א המאיר באור המקיף דנה"י והא' נראה יותר (ט) עיקר :

דרוש א' בענין הקידוש וז"ל אח"כ תאמר הקידוש מעומד (יא) וענין הקידוש הוא להמשיך א"פ מג"ר (יב) דז"א אל נוק' שהיא תאכל סעודת' משם ולכן נקר' קידוש לפי שהארה זו היא מבחי' מוחין עלמן דז"א הנקר' קדש כוודע כי כל בחי' מוחין נקר' קדש בסוד החכמה ופכרש מוחין דז"א. ואמנם הנה נריך עתה להקיף השלחן פ"א כו' להמשיך בחי' אור המקיף דמוחין דז"א אל נוק' כי בסוד הקידוש לא האיר בה רק א"פ שלהם בלבד כנו' אבל להיותו אור מקיף עליו עליון מאד כי הוא מקיף אל המוחין עליון דז"א לכן ליתי נעשה על ידינו אמנם מאליו נעשה המשכת האור ההוא והנה המשכת א"פ הוא דמוחין דז"א אל נוק' נעשה בב' הכנות הא' בסוד המעשה שהוא לקיחת כוס היין בידך בטנה הידועה שנבאר בעזרת השם יתברך ובה' א"פ אליה א"פ במוחין שלה. והב' הוא בסוד הדיבור שהוא אמירת הקידוש ויכולו שהוא הכל ודיבור היוולא מפי עליון דז"א וכוודע כי כל הכל הפה הוא בחי' א"פ ועי' הכנת הדיבור נעשה א' המקיף אל מוחין דנוק' אבל אינו נמשך מאור המקיף דמו' דז"א כי זה א"א לעשות ע"י אלא מאליו וכנ"ל. אבל הענין הוא כי מאור הפנימי דמוחין דז"א אנו ממשכין א"פ וא"מ אל נוק' במוחין שלה וזכור הקדמה שנבאר לעיל כי הנוק' איננה עומדת רק בנה"י דז"א בלבד אבל בהיותה שם למטה היא מקבל' הארת ז"א אף מג' מוחין שלו ע"ד הנו' וזכור ואל תשכח. והנה מבאר לך ב' הכנות הנו' ונחמיל בענין הכנת (י) שמעשה בתחיל' תקבל הפוס מוולג' בשתי ידיך משתי ידיו אל שתי ידיך ותחזיקה בבחי' בב' ידיך גם שניהם ותכין אל מ"ש עתה והוא שתכין להמשיך (יד) מא"פ דמוחין דז"א א"פ אל מוחין דנוקבא כג"ל. ותכין כי אתה בחי' ז"א עלמו והכוס אשר בידך הוא המל' אשר התחלת ראש שלה היא כנגד החוה שלך ומתפשטת משם ולמטה כנו' ובתחילה תכין כי ג' ידים הם יד הגדולה היא בימינא ויד החוקה בשמאלא ויד רמה באמלעיתה שהם סוד חב"ד נמשכין מו"א אל נוקב' ותכין כי ג' הידיים אלו הם סוד ג' שמות י"ה י"ה פשוטים כוודע כי כל מוחין דנוקבא הם משם י"ה ותכין כי ג' י"ה הם כג"ל מ"ה

דגרות וביאורים: (א) היא נגד החוה. פ"ח: (ב) ס"א ומשם היא מעלה אלו מ"ג וכן הוא כנ"ל: (ג) חו"ה דף י"ד פ"א ונקי"ד פ"ב ד"ה ומש"ה: (ד) ל"ב ח"מ תימא א"ס י"ב ברורין בשבת שהוא א"ב מלאכה. אחר ששון עיין ב"ס' אמת לישבך דק"ב שאלה' (ה) תיבת הנכנסת ליתא כנ"י: (ו) ח"מ מסיפק אני כמי שאין לו הדם אם ישנה הקפה שניה זאת אבל בכרבת הריח לא מתפקח לי שיכרך כי הטובה להשלים הכרבת בשבת בריח ו"ש: (ז) סוד כוונת הריח מיופתת כפסוק ריה יתוח וכו' ח"מ ל"ל שהוא פסוק עולת תמיד העשיה כבר סיני לריח יתוח אשה לר': (ח) ח"מ ל"ב ולע"ד ישבך ורחל שמקבלים מן חג"ת הם אבל כאשר הסעודות יכיון וז"ן: (ט) וכפ"ע כוח שני הכוונות ואינו מכריע: (י) ספ"ה פט"ו משנת השבת: (יא) ז"ל ספ"ה כפי"ד משנת מורי ד"ל היה טובה לומר הקידושין דשבת וז"מ משנת ואח"כ יושב ופועם מן הכוס של קידוש והיה יתב להשאר משם יין בכוס הקידוש וכנסו כנח"ו בסוד אספך שכן להשאר ברכה עכ"ל: (יב) ח"מ דע סוד גדול כי גם טנה זו לז"א ש"ס קא"ש שניי ואשוררך עליהם: (יג) כנ"ל ליתא מלת הכנת: (יד) להמשיך המוחין מג"ר דז"א לנהבא. פ"ח:

יהא רשון מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין עמירא דכל טמירין סתימא דכולא דיתמשך טלא עילאה מנייה למליא רישו דז"א וזהו העיל לקחל תפוחין קדישין בנהירו דלפנין ברישו ותדור דכולא. ויתמשך מן קדם ע"ק דכל קדישין עמירא דכל טמירין סתימא דכולא רעותא חגא וחסדא ורחמי בנהירו עילאה וברעותו ותדור עלי ועל כל בני בייתו ועל כל ישראל עמך ויפיקתא מכל עקרון בישין דייתון לעלמא יוזמין ויחיהב לנא ולכל נפשתיא חגא וחסדא ורחמי ות"י ארבי ומוזגי רויתא מן קדמיה אבירא (א) :

וברירא יכוין במלת טלא לטל יחשך ובאה"ה פשוט ומלא ומלוי המלוי שהם ט"ל אותיות והב' טללים האחרים כוללים בו (ג) ובטל דשחרית יכוין בברכה ובט"ל אותיות שם בד' היות עסמ"ב וב' טללים האחרים כוללים בו. ובטל דמגמה יכוין בעקב ובסם יה"ו במילוי אלפין שעולה ע"ב טללים האחרין כוללים בו. ואלו הם טללים בני' הם ק"ו וכוללם הו"ה והת"י שהוא ב"ן ושם אדג"י בני' ק"ו כמנין ט"ל ג"פ. ור"ת של שלשה כוללים הללו שולים בני' ג"א וס"ת הם בני' א"ל (ג) :

וקודם הנטייה יאמר חקיקו שעודתא דמהימנותא שלימתא חדותא דמלכא קדישא חקיקו שעודתא דמלכא דא היא שעודתא (ד) דחקל תפוחין קדישין וז"א וע"ק אהיין לטעמא בדה: **ובשחרית** יאמר דא היא שעודתא דע"ק וז"א וחקל תפוחין קדישין אתין לטעמא בהיה ובמנהגה יאמר דא היא שעודתא דז"א וע"ק כו' (ה) אה"כ טעול ירך ורךן שבעת שחננב ירך ובשפה שחברך ענ"י חגביה ב' ירך וקופות למעלה כנגד ראשך מב' לדי ראשך. נס יהי' כ"ז מעומד :

ועתה נבאר הכונה הנג ענין נטייה לאכילה נחבאר ענינה בענין נטי' לאכילה דימי החול אמנם מה שזכרנו בזה עתה הוא כי הנג שם נחבאר ענין הנטייה שהיא העלאת הידים כנגד הראש להעלות אל מדרגתהם הא' שהיו משתמשין במקום ראש והנה עתה להורות כי הנוק' מקבל' הארה ע"י הידים העלוי' דז"א מן תלת מוחין דילי' ברישיה לכן תגביה ירך עד כנגד ראשך וגם לסיבה זו לריך לברך ברכה זו מעומד לפי שהיא למע' בסוד המוחין דז"א ונדע כי עלמא דדוכרא כל עובדו מעומד ולכן עתה אשר כוננך להעלות את הנקבה ולחדא עם בעלה לריך שהיא' מעומד. גם בכל נטייה מג' שעודות דשבת לריך לקיים ב' הדברים הנז' שהיה מעומד ושיגביה ידיו עד כנגד ראשו :

ענין השלחן רחמי לנוז"ל שהיה חושש ומקפיד מחד וזהו לאכול בשלחן של ד' רגלים כדוגמת שלחן שבבית המקדש גם (ו) בענין הלחם המסודר עליו לריך לזכר לשים בכל שעודה י"ב לחמים על השלחן כנגד י"ב תלות לחם הפנים ותסדרם כסדר זה ו' לחמים מזד ימין השלחן וו' מזד שמאל השלחן והו' הימני יהיו ג' ע"ג ג' וכן כזד שמאל והג' שבזד ימין יהיו מונחים ענין סגול וגי' העליונות מונחים עליהם וכן כזד שמאל זה סדרן נמלא כי כזד ימין השלחן יש ד' לחמים ב' ע"ג ב' כזה ° ° ° ° וכן כזד שמאל ובחמשתן יש ד' לחמים אחרים ב' ע"ג ב' ° ° כזה אלא שהשנים מופסקים מן השנים האחרים ורווח ואויר ביניהם כי הב' האמצעיים שהם זו ע"ג זו הם קרובים לשני תלות הימנים והב' האמצעיים האחרים קרובים אל ב' תלות השמאלים. וענין זה נמלא מפורש בביאור בס"ה באמרים דכ"י . והיותם י"ב לחמים הטעם הוא כי הנג עתה בסעודה זו מקבלים הארה מן הי"ג נימין דשערי דברישא דא"א וכבר נחבאר אללנו כי אותם הי"ג נימין הם בחינת ג' היות ובהם י"ב אותיות והיותיה היא הנימא הכוללת לכל הי"ג נימין אבל שרשם אינם אלא י"ב ולכן כנגדם הם י"ב לחמים ובחי' היותם ג' היות שמספרם ע"ח

לכן הם נקראו בחי' לחם שגם הוא בני' פ"ח . באופן שתכנין להוריד הארה מן ג' היות שהם בני' לחם ומכל אותות שבהם נעש' לחם אחד והיה אחת כעודע. ומשם נמשכת שעודה זו דליל

שבת אל המל' והיא האוכלת סעודה זו כנ"ל אבל אינה מקבלת הארה זו אלא באמצעות ז"א כי הוא הוא המקבלת תחלה והוא עותקת אח"כ אל"ס. ודע כי בכל מקום לא יש סעודה רק כשם בחי' פה (ו) ולכן עתה בליה שהיא מקבלת מן הפה דז"א לכן יש סעוד' ממש ואינו על ידי תפלה כשאר ההמשכות והעליות וכן הוא ג"כ בכל סעודות דשבת כמ"ש בכל סעודה במקום הראוי לה. **ופעם אחרת** שמעתי ממוז"ל בענין מספר י"ב לחמים כי הנג הם י"ב כנגד י"ב נימין או כנגד י"ב חורותי דרישא דאריך או כנגד י"ב תיקוני דיקנא דא"א וכולם יורדים עד היסוד ומה שהיו תחילה מספר י"ב שהם ג' היות שבהם י"ב אותיות ונעשו שם כמנין לחם שהם ג' היות הנג עתה בדרתם אל היסוד נעשים אותיות מל"ח כאותיות לח"ס. **והענין הזה** שהם בחי' ג' הנבדרות הנמסקות אשר ביסוד שהם ג"כ בחי' ג' היות כמנין מל"ח ואו מתמסקים יחד ג' הנבדרות ג"כ בחי' ג' החסדים וכו' היותו סיה הרווחו הגבו' כי בתחלה היו מרים בסוד הדיגים הקשים ועתה נהפכו לטעם המלח . אשר נהבטל מהם קלת מרירותם . וא"ל מורי הרב משה אלשיך נר"ו כי שמע ממוז"ל כי ביום שבת כונה זו תהיה בעולם האלילות וכינוי החול ג"כ תהי' כונה זו אלא שבהי' בעולם היני' (ה) ואינו לא שמעתי זה ומה שזכר ב"כ לחמים דסעודת שחרית נרא' כי ליל שבת הם י"ב נימין ויום שבת הם י"ב חורותי ובמנהג שבת הם י"ב תיקוני דיקנא כנלכ"ד :

ונראה לענין א' בענין סדר י"ב לחמים כי תכנין שד' לחמי' שמלך ימין שהם ב' ע"ג ב' הנה הם ארבעה אותיו' והיה אחת אבל ב' הלחמים התחתונים הם שני ההי'ן שהם הנקבות וב' לחמים העליונים הם ב' אותיות ו'ו שסם הזכרים כי הזכרים הם למעל' והנקבות התחתים וכע"ד ד' לחמים השמאלים הם היות אחרת ב' ע"ד הנז' ממש ט) ותכנין כי ב' לחמים האמצעיים הסמוכים לזד ימין הם סוד ב' אותיות ו"ס ו' ע"ג והב' אמצעי' הסמוכים לזד שמאל הם ב' אותיות ו"ו ה' ע"ג וברוך לומר ברכת המזוזה או תקח ב' לחמים העליונים שבד' אמצעים ותחבר שניהם בב' ירך וב' שולי' הלחמים יהיו דבוקים זה בזה וב' פנים מב' לדידו שלשם יהיו פן זה מזד ימין ופן זה מזד שמאל ואז יתראו כאלו הם לחמים נעשו לחם אחד וכו' ב' פנים מב' לדידו והי' דמיון לחם הפנים שבמקדש **ותכנין כי הלחם שביד** ימין הוא אות א' של היות והלחם שביד שמאלך אות ו' ותבדך אז ברכת המזוזה ובה' של המזוזה תכנין אל או' עילא' ובה' של הארץ תכנין במלכות ובמלת לחם תכנין בחי' ג' **גם במלת לחם** תכנין אל הלחם הנז' שהוא בחי' י"ג נימין הג"ל ואח"כ תכלע **מן הלחם הימני שהוא כנגד אות א'** של הוי"ה כנו' והוא כנגד התקנה אשר משם נמשך הזוהר המעולה מכל השאר ותכלע ממנו תחלה שיעור כזית ותאכלנו אתה ותכנין שהכזית הזה הוא כנגד אות י' של הוי"ה שהוא ז"א ואח"כ תכלע בלישם ב' כשיעור כזיבה ותתן לאשתיך ותמין שהיא כנגד אות י' אחרונה של אדני' שהוא בערך דז"א ותכנין שיתחברו וישבו עם **יאהרנהי** (י) ואח"כ תכלע ותתן לשאר בני הסעוד' היושבים שם וכו' סעודת ימי החול יתבאר יותר באורך כל עניני ברכת המזוזה וכונה האכילה ושאר פרטים האחרים אבל בענין אכילת סעודה זו כבר נחבאר לעיל קלת כוונת שבה ואמנם דרך קצת' תכנין כי הנג עתה אתה אוכל מן הארה הנמשכת מן פה דז"א וממו' שבו ומן לב נתי' חכמה שבו אשר עתה הם מאירים בל"ב שנים אשר שפרך וע"י אתה עומן ולועם המאכל וכבר נחבאר ענין כוננת עתה העינים באכילה בסעודת החול וע"ש היטב פרטים רבים וכוננת רבות :

וארר האכילה הי' נוהג מורי ז"ל לומר פומון אחד בקול נעים והוא ז"ל תיקן ג' פומונים מיוחדים ע"ד חכמת האמת בכל פרטי הכוונות של שבת פומון אחד לסעודת הלילה ופומון אחד לסעודת שחרית ופומון אחד לסעודת מגח' וזה נוסח פומון

דגרות וביאורים : א) עיין אמל"י דף ק"י סי' נ"ו : ב) א"ש ט"ז כי לתעלה כתבתי שם באיק"מ מ"ח אותיות. נ"ל כי למעלה עיירי כתיבה דידון ואלן כתיבה דההין (אכ"ח) ועתה מלאחי כ"ה כן כ"ה אהבת ד' : ג) א"ש וכו' ביאורו של דבר כי ר"ת כל חיקי הוא א' ר"ת של ד' היותם הם ד' וידק ושם מ' ור"ת של יק"ו הוא עשרה הרי נ"א. וכן ס"ח כל חיקי הוא ה' וד' הדין של ד' היותם הם כ' ו' של ס"ת ק"ו הם א"ל והנה ל"א הנזכר הם כ"א אותיות שים בשם אדני פשוט ומלוי ומילוי במיד ובשפה יגדל כז' כה' ד' : ד) עיין תו"ת ד"ר ע"א ודק"ד ע"ב ד"ה ומ"ש הרב : ו) פ"ע"ח סי"א משער השנה : ז) נראה פשוט כוננת רבינו דלון שום שים זמן לאכול רק בזמן שטולין יתקרו וז"ן אל קרוב הפה. ולכל ש"ק יתקרו"ה הם בחינת דז"א קרוב אל הפה וכן כיום אחר התפלה וז"ן הנדושים כבהב"ד דא"א ויקרא סעודה דע"ק שהם כבהב"ד דא"א וקרובים אל הפה דא"א כנגד לקנח. וכן בסעודת המגמה ז"א עולה בחינת דדיקנא דא"א והוא קרוב אל הפה וכן בחפלת שהריח דחול יתקרו"ה עולים בחינת דז"א קרוב אל הפה. ש"ס : ח) ובפ"ע"ח יש נ"א בעולם הכריאה : ט) כ"ב וד' לחמים האמצעיים נ"ב הם היות אחרת פלשית ע"ד הנזכר ממש ותכנין י"ו : י) עיין אמל"י דק"ב ע"ב שאלה ז' נימין תו"ת דף מ"ח ע"ב ודס"ד ע"א ודע"י ע"ב ודק"ט ע"ב :

שזווג עם הספדה שבו (ו) ומשם יאל ז"ל נמלא כי הזוג
 היב בא"ל עלמו וכבר ידעת מ"ס ר"ל כי דמי לאלתר כל
 זמן שברוק מזוי צפה (ז) והוא נשיקין הקודמין לזוג כי הם
 בחי' זוג עליון בפה עלמו לכן חתלה היב זוג עליון דסה דא"ל
 (א) להוריד כח הספה היב כלולה במ"ב זוגים כי כבר
 הודעתך כי החך הוא החכמה והענין כי החכמה (מ"ס) דא"ל
 יש בה י"ס כלולות בראש לבדו וסוד שלה הוא החך והוא
 המזווג עם הנרון שהוא המלכות (ח) ונקרא בינה בערך
 שאר הנוף כנוודע והנה באלו הי' יש כל ד' שמות פ"ב ס"ג מ"ס
 ב"ן והנה בשם שזווגו חך ונרון להוציא אר"ל מסוד נרון
 ותצ"ח של א"ל (ט) כטרע הנה אז יאל הספה ולעולם הספה
 הוא משם פ"ב כטרע ואח"כ נחלבה בשם ס"ג שהוא בבינה

שהוא לעולם סוד הנרון כפי רחב בחי' שהיה ואז יאלו תו"ת (י)
 והתחיל הכתר שלהם מן הנרון דא"ל. (ב) ואמנם לפי שבשם
 ס"ג יש בו ב' מציאות שכם מילי יודיין ומילי אל"ף לק יאלו
 אר"ל כחוד נפקין וכחוד שריין (כי) סלס בשם א' של ס"ג
 רמיון בו אבא מן היז"ד ואמא מן אל"ף (ג) ואמנם פספס
 להרשע ז"ר (יא) הוא מוכרח שלא יהיה בבחי' זו רק שום
 יהיה גדול מה ולכן לא הועיל שם ס"ג פספס רק למעבר
 לבד (יב) אך עיקר מה ששמו כאן הוא שם פ"ב שמשם בא
 הספה לעולם ואח"כ משם מ"ס וב"ן שם שורש ז"ן וך א"ל
 שניהם יאלו משם ס"ג לבד אך ז"ר מנ' שמות מ"ס וב"ן לכן
 אינם שוין כאו"ת. (ד) אמנם סוד הספה כבר ידעת שהוא שם
 יס"ו (ג) שהוא סוד חב"ד והנה הספה הוא כלולה מנ' יאז

ש

הנהגות וביאורים (א) וישן כל זה כפניו רפי' פ"א פקד יוד : (ב) היינו עם שם נוכח : (ג) עיני מנרש דף ז"ל פ"א : (ד) אלו כג' פרקים הם כשר
 הסקופות פ"א מדרוב ז"ל דף ל"ז ע"ב : (ה) יאל דוא"ל (ושיין דב"ש דף פ"א פ"א) . כרז שפן ששון פקסס כחן משמע שביי הוא סוד
 גרם ורשע כבזי פולס על גבי תצ"ח ולא סוף תצ"ח ואח"כ א"ל הם סוף תצ"ח וישן פ"א תצ"ח יודיים . ומסרן עם דברי רבינו בשער ר"ס פ"ב נספס חל
 וחד קסם כי נספס חל שפן כי נפו שוכלו כרי נבתי' כו' גם נכללו מפילא לפסח תצ"ח נכ"י ע"ל . ואח"כ מביא נכ"ס סוד מ"ח שפסא קושיא ואם נספס חל
 ככרז דף קצ"א ופירא ג"כ דברי רבינו כנכר ועוד כוסיף לכתוב כמס רבינו כפניו ד' ז"ל חל והסלככות היב נקרא כללות כמו שפסל לקמן וכללות
 ר"ל שפסלישם זה נ"כ פ"א . א"ל האמת הוא היב כי בחי' ג' נו ג' החד הוא שפסלי' פלישם למגזי והכני שפסלי' הם תכלישים ככ"י וזו ככ"י נו תצ"ח ואח"כ
 זה בבחי' א"ל יאז חכ בבחי' אור טוור ע"ל . ופסיס הכ"ז עוד שפסלי' פירח דה פשינור חשן זה פשינור חשן וכפח לא מלחש מטורס (ישין נספס דברי סלט
 דף פ' פ"ד שפסל כ"ל) : (ו) כרז אור ורוע מקשס הכי כמ"ל כחן שזווג הוא לז ישין עם ז"ל שפסל ואלן כחן שזווג יסוד עם פספס . וכרז שפן שפן פ"א
 כס נכר סלס נקדפס דף ק"ר רשע פ"ב שפס א"ל סרץ ד"ל מק"ל פלכות שפסלי' יש"ש והוא בבחי' של פסרס היסוד כנוודע וכס א"ל שפס : (ז) ישין מספס
 נכר וד"ר פ"ב ונדף ס"ג פ"ב וזה ישין לקמן פ"ד נמ"ל סכונת הוא פ"ס : (ח) פש"ד ופ"ן ופ"ן (ט) ר"ל לבלרס לגרון ונצ"ח דא"ל חן כפס רבינו שפסלי' ד"ס .
 שפן שפן . ונפסלס אחריתו גרון וסוף דא"ל : (י) כרז שפן שפן כה"ל כה"ל שפס כי פסלי' יודיון אר"ל לביחל ואח"כ פוליס לז"ל לאס כפ"ס
 רביע כש"ר י"מ פ"א מד שפסלי' ומלתישם לגרון . וכרז עוד כרז שפן שפן דבחי' פשינור של אר"ל כפני' של א"ל היב רק לבחי' כמחזיק דוא"ל חלל כ"י נפ"ל
 דוא"ל ושפן מן כפסרס דא"ל כחופסי' פליס כפסולר כש"ר (יא) ר"ל ככ"ל תכפס כ"ל ובינה מן כרזון לנודך ז"ן : (יב) יאל שפסרס כפסיס
 ד"ר דף ס"ג רחב למ"ה וכן לכתוב ז"ן (כפ"י) : (יג) כי כל הכיטום כן כפו זרש יוד קסנה וכן ג' קו"ח וכן ג' אוחס יס"ו שז"ל סוד פכ"ד וכו' (כ"י) :

יפה שעה

במ"ב זוגים יע"ש . ולפ"ד אומר אני שפיקר ענין ופירוש מ"ב זוגים
 אינו אלא ככוללת ז"ל ובהולדת אר"ל בודלי' כן היב ענין אלא שפסל
 מ"ב זוגים תלמי' חתאלת היב שלא היב מ"ב אלא יחד . גם דע שבהולדת
 ז"ל שורש בדברי ר"ל הכל מ"ב זוגים היורדים מן הבכמה וכעבר
 אין סיכס יורד עד שפוליס ספסיס וזה עם שפסיס מ"ב ספסלס שורש
 שגרון אמנם ככוללת אר"ל בודלי' כמו שמתכמה לא ירדה אלא שורש
 ספסיס שפסיס יס"ד דע"ז מלכשח ציפ"ז דס"ז ויכ"ז דמיס שפסלי' שפסלי'
 דחכמה ויכ"ז דב"ן שפסלי' דחכמה לא (שפסלי' [שפסלי' [שפסלי' [שפסלי' [שפסלי'
 שפסלי' שפסלי' לא (שפסלי' [שפסלי' [שפסלי' [שפסלי' [שפסלי'
 שפסלי' ולא אביס דהיפ"ן שפסלי' דבינה שלפי כבוד כפסלי' כן כבוד
 היז"ל ולא שפס אלא אבי"ה דיו"ר"ל ואם ר"ל לא ביאר מה נשע
 אכן יתור דמיחי : (ג) אמנם פסח להרשע ז"ל הוא כולל שפסלי' אלא יכ"ו
 בחי' זו רק מה יהיה גדול מה כו' . הכרח הוא כי טרע שפסלי' ו
 הנקודים כפ"ל המלכים מתחונתס ויפקרס היז כרז למפסל ולמסס
 ממנו מזל ישין נקדח החכמה ומלד שפסלי' נקדח כפינס חי' נקדח
 חתונתס כולס יאל למסס וכ תחז זה נפסלי' אחר מתפירי' גס סרש
 ושימי אחר נקדחות כפסלי' לא היב אלא כפסלי' שפסלי' שפסלי' למסס
 כפסלי' עלמו ולא יחד לא כ"ח דנקדחות שפסלי' ומתו וגם נפס
 לביע' לכן נשח בא זמן ועידן חקיקנס עיין שפסלי' היז שפסלי' שפסלי'
 יאלו שפסלי' שפסלי' שפסלי' שפסלי' שפסלי' שפסלי' שפסלי' שפסלי'
 לביע' אין כח בחי'ונים להחלס בהם ולינק מהם כלל כטרע שפסלי' שפסלי'
 אר"ל דוחיס את החי'ונים ואין בהם פחד החי'ונים שפסלי' ינקו מאחרתי'ס
 כלל ויפקר לא כן בו' נקדחות חתונתס שפסלי' היספ למסס מכולס וא"כ
 נשח כפסלי' לריכס לנפס למסס מכל סרץ שהוא כללות וזי' אפסין
 ועד מפני פחד החי'ונים שלא ינקו מאחרתי'ס סולרכו לנפס דנפיקס
 אבי"ה יתול לן מהמם לשניכס ומוכרח הוא שפסלי' כל הלארחה היז
 אר"ל יתול לנק' חלקק וא"כ מוכרחי'ס הם לפסח מתחילת א' גדול
 מהם : (ד) ואמנם סוד הפיפס כבר ידעת שפסי' שם יס"ו ט' . ואל

למס

אלקיס (א) ונס טמס ב' כי הנה אלו כ"ד לרופים וגם
 כללותן הם כ"כ והנה שם אלקיס הוא ה' אומיות וכל אות
 כלולה מה' כרי כ"ה והרי כל כ"ד לרופים ככללן בשם א'
 דאלקיס ונמלא שם ה' שמות אלקיס גימטריא ת"ל וכאשר
 סחבר פספס שם כוכיו הג"ל שהוא חלוק אה"ה שהוא שורש
 דינן והאחריים האלו הנקרא אלהים כי גם הוא מתפשט
 עד הכונס גם כן ונמלא שו' שמות (ב) אלו הם גימטריא
 סכנה פ"ה לרמו שכתבונה זו ככלל שם כוכיו שהוא שורש
 הדינן וכל סק"ך לרופי אלהים וז"ס ואם ר"ל הוא ואין יוד
 משגם כי סכונס נקדחת אס כפינס היב בחי' ד"ל שהוא
 שם ה"ל אשר הוא למפסל כפסלי' של ד"ח דבינה בבחי'
 ד"פ ל' לרופים כ"ל ועפס נחפסס כפסלי' גם כן הנקדחת
 אס כפינס :

השער שלישי

שער הולדת ארא ורן ובו ד פרקים (ג)

פרק א (ה)

הקדמה נפנין הולדת אר"ל חו"ן ומיסדת על כמ"ב
 זוגים כנכר כמ' הוכר פ' בראשית דמ"ו רפ
 כי בלא כרז ביארט שהיב כו"ל ג' בחי' וכפסלי' ראשון היב
 יסוד ג' כלילין בנ' ואמנם שינור זה היב פ"י נה"י דא"ל
 שפסלי' למפסל סוף תצ"ח שלו (ה) וסס כיסוד עלמו דא"ל הוא

גמ' היכר

ועירא . והנה ז' כו' הגדולה שבה'ם דל"א נחלקה לבי ופעם
ג' ג' כו' חלקים הראשונים שבו שהוא מד סטורא הם לאו"א
וג"פ תחזין דמ"ה הם כחר דל"א והנה אלו ג"פ הנשארין
לאו"א נחלקים באופן זה כי חזי ח"ה העליון שנחלקו הם ג'
מ'קיס חזי או' כהכרת הוא שאפ"פ שחלקו בהכרת סימלא
כל נח"ו או' נחזי ו' העליון כי כן הוא בכל העולמות העליונים
שאפ"פ שחחלקים באר כח הכל באותו חלק כג"ל נחלא כי
ג' חלקים אלו הראשונים נעשין בטרם ו' ח' וכשהמלאכה כזה
וא"ז הם ג' ואותיות שהם עולמן הג' חלקים שנחזי עליון של
סימ באופן שהוא וא"ז וא"ז אלא ג' חלקים והנה החלק העליון
שכח ו' ראשונה ממנו נעשה גופא דאבא ומ' אחרונה גופא
דאמא ומאזת ח' שנחמלע הא"ז נעש' ב' יסודות דאו"א ולכן
טעם יסודות באמלע הא"ז כי הם המיוחדים אס שיהיו
וע"י מודוניים . אמנם אח"כ (ח) שמעתי ממורי זלכ"ה באופן
אחר והוא כי אלו הם ג' חלקים שיש נחזי העליון דמ"ס דל"א
כב' חלקים הראשונים מהם נעשה לאו"א ב' דעות והחלק כב'
ממנו נעשים כל ב' גופים דל"א . וכדי שפירן פנין זה העב
אך מחלק כב' מספיק לב' גופים דל"א נקדים לך הקדמה
(ב) **א' דפ כי יש ב'** מיני זוגים הא' נקרא נשיקין (ג) וכב'
הוא זוג ממש ועדע שקודם זוג סאמון גופי לרף שיקדים
אליו זוג העליון רוחי שהם הנשיקין בסוד ויסק יסקב לרחל
ומבשרינו נחזה אלה ששחלה מקדים הנשיק והא"כ הוא .
ואמנם גם הנשיקין הם בסוד זוג ולכן מלינו בגמרא שאקרא
זוג בלשון דבור שהוא צפה כמ"ש במ"ס כתיבתם בתפנה ראוב
מדברים עם ח' אמרו לה מה סיבו של זה יש מ"ד בגמרא
שפירש מאי מדברה ננעלת פ"ש גם הפסוק קרא הוא בל'
אכלה כמ"ס כן דרך אשה מנאפס אכלה ומחמה פיה וגו' והבן
זה . גם כזה פנין מ"ס ה"ד לאלתר בעון (ד) שכראק בתוך
פיה פ' כשארם מזדווג עם אשמו אז בהכרת מתחלה רזוק
ומסכהה בסוף פיהם והוא קודם אל הזוג והוא סי' ל' ואמנם
לסיוט זה הזוג עליון ורחמי מאד לכן בחלה מקדים זוג
נשיקין לזוג החתון . **והפנין** כי חחלה מהמוררים נ"ד באדם
להזדווג שהם נחזי ג' מוחין דבריאה ושלאין העפפה היא
מזוג אפפפה פ"י ואחר שנוקבא העליונה שהיא בינה שבראש
נעלה הספה מסד זוג אז מורידה למטה ביסוד ומחמת
לגאח אל הנוקבא . **גמלא** שבמחלה מזדווג האדם מיה וכי
לכריא הספה של ממוחן שלו ואח"כ יורדת עד ביסוד ו
ואז נעשה לאשמו ביסוד שלה . וענין זוג זה העליון דנשיקין
הוא באופן זה . דע כי כנה טרע שכל ספירה כלולה מ' (ה)
וכנה חכמה דל"א הוא סוד מוחא סתימאה דליה יש כה
י"ם ומפפשו כולם ברישא לחדיה וביסוד שלה הוא הפך חכמה
ז"ם ח"ך מ"ס (ו) והמלכות שבה הוא הגרון (ז) ואמנם
גרון זה נקרא בינה בערך שאר הגוף כטדע שחחלה הנוף
הוא חמסה ולחמה וא"כ סיוס הראש שהוא הגרון נקרא בינה
והוא המלכות והנוקבא של חכמה שהוא פ"ס ומזדווג החכמה

ועמה בסוד הח"ך שהוא היסוד עם הגרון שהוא מלסח אקרא
ב"מ"ק דפ כי סוד אחמ"ה
גרון כטדע מארר"ו
וכס בנינה וחס גימטריא
אנ"ש גי"כ"ח נח"ך וחס נחמסה
אותיות ח"ך מ"ה גי"כ"ק גימ'
נג"ף ואלו הם שמוס קדושים :

ב"מ"ק דפ כי סוד אחמ"ה
גרון כטדע מארר"ו
וכס בנינה וחס גימטריא
אנ"ש גי"כ"ח נח"ך וחס נחמסה
אותיות ח"ך מ"ה גי"כ"ק גימ'
נג"ף ואלו הם שמוס קדושים :

ב"מ"ק דפ כי סוד אחמ"ה
גרון כטדע מארר"ו
וכס בנינה וחס גימטריא
אנ"ש גי"כ"ח נח"ך וחס נחמסה
אותיות ח"ך מ"ה גי"כ"ק גימ'
נג"ף ואלו הם שמוס קדושים :

ב"מ"ק דפ כי סוד אחמ"ה
גרון כטדע מארר"ו
וכס בנינה וחס גימטריא
אנ"ש גי"כ"ח נח"ך וחס נחמסה
אותיות ח"ך מ"ה גי"כ"ק גימ'
נג"ף ואלו הם שמוס קדושים :

ב"מ"ק דפ כי סוד אחמ"ה
גרון כטדע מארר"ו
וכס בנינה וחס גימטריא
אנ"ש גי"כ"ח נח"ך וחס נחמסה
אותיות ח"ך מ"ה גי"כ"ק גימ'
נג"ף ואלו הם שמוס קדושים :

ב"מ"ק דפ כי סוד אחמ"ה
גרון כטדע מארר"ו
וכס בנינה וחס גימטריא
אנ"ש גי"כ"ח נח"ך וחס נחמסה
אותיות ח"ך מ"ה גי"כ"ק גימ'
נג"ף ואלו הם שמוס קדושים :

ב"מ"ק דפ כי סוד אחמ"ה
גרון כטדע מארר"ו
וכס בנינה וחס גימטריא
אנ"ש גי"כ"ח נח"ך וחס נחמסה
אותיות ח"ך מ"ה גי"כ"ק גימ'
נג"ף ואלו הם שמוס קדושים :

ב"מ"ק דפ כי סוד אחמ"ה
גרון כטדע מארר"ו
וכס בנינה וחס גימטריא
אנ"ש גי"כ"ח נח"ך וחס נחמסה
אותיות ח"ך מ"ה גי"כ"ק גימ'
נג"ף ואלו הם שמוס קדושים :